

10 kroků ke splnění Vašich přání...

Ve vašem světě se může uskutečnit to, v co věříme.

Každá myšlenka je energií a energie se za každou cenu snaží projevit, tzn. proměnit myšlenky v čin. Energie si na své cestě hledá jiné energie stejné vlnové délky, tedy ty, které s našimi myšlenkami rezonují. Díky této síle myšlenek přitahujeme do svého života vše, co si o sobě myslíme.

To, v co věřím, se uskuteční.

To, v co nevěřím, se nemůže v mém životě stát.

Malý návod k použití, aneb jak si správně přát a na co si dát při formulaci přání pozor

1. Nejlepší je začít nejprve s drobnými věcmi a pomocí prvních úspěchů přesvědčit rozum o tom, že je možné úspěšně si přát. Nic není tak úspěšné jako samotný úspěch, protože přitahuje další úspěchy. Potom se můžeme pustit do velkých věcí.

2. Správně formulovat. Přejte si vždy v přítomném čase, nikdy ne v čase budoucím! „Jsem bohatý“ a ne "Chci být bohatý!" Jinak vytvoříte stav něco chtít a ne něčím být. Zápornky "ne" a "žádný" při přání si neexistují. Všechno, čemu se chceme vyhnout, přitahujeme do svého života, protože tomu věnujeme energii svých myšlenek.

Zde platí zásada, že stejné přitahuje stejné. To, co si myslíme, říkáme nebo cítíme, nevyhnutelně přitahujeme do svého života. Strach a obavy přitahují přesně ty události, kterým chceme zabránit. "Nechci být nemocný" u přací energie znamená "Chci být nemocný". Nemůžeme nechat něco nevzniknout, můžeme vždy jen něco vytvořit a ne něco "nevytvořit". Už jenom myšlenka na "nevytvoření" vytvoří to, co si nepřejeme, neboť člověk na to myslí se strachem. Můžeme však nechat vzniknout opak. Musíme se tedy zabývat pozitivním opakem. "Jsem zdravý". Tento povel je jednoduchý a srozumitelný. Při tomto přání se totiž zabýváme svým zdravím, a ne nemocí.

Formulujte jasně, stručně a přesně. Čím přesněji člověk své přání formuluje, tím přesněji je také jeho přání vyplněno. Čím přesnější a stručnější člověk musí být, tím více je nucen dostat se k vlastnímu jádru svého přání. Dokáže-li člověk vyjádřit své přání dvěma větami, pak sám mnohem přesněji ví, co si skutečně přeje.

Čerpáno z knihy:

[Přejte si jednoduše, ale úspěšně](#) Pierra Franckha

**Začněte
drobnostmi.**

**Formulujte jasně,
stručně, přesně
v přítomném
čase: „Jsem
bohatý“**

3. Přání si napište. Jestliže si své přání zapíšeme, projevíme je navenek. Od tohoto oka-mžiku existuje naše přání ve hmotě. Je to naše pevná, neotřesitelná a zcela jasná vůle.

A když je nám přání následně doručeno, lze jednoduše dohledat, co si člověk vlastně přál a jak má vylepšit formulaci svých přání napříště, aby dostal přesně to, co si v hloubi srdce opravdu přeje. Díky zapisování přání se na tom dá velice dobře pracovat.

4. Dělat jako by... Tvařte se (a to i ve svých myšlenkách), že to co si přejeme, už máme. Stále znovu se pozitivním způsobem zabýváme přicházejícími věcmi a s očekáváním se na to připravujeme. Tím se dostáváme do správné vibrace a náležitě přitahujeme očekávanou událost do svého života.

5. Poděkování. Poděkováním rozmnožujeme dobro, protože začínáme ve svém životě sledovat věci, které se daří. Věnujeme jim svou pozornost a uznání. A k věcem, kterým věnujeme svou pozornost, přivádíme energii. Prostřednictvím diků člověk znásobí všechny ty skvělé věci, jež se v jeho životě už vyskytují, protože jim přidává ještě více energie.

Poděkování vtáhne přání do přítomnosti a do reality. Poděkování lze rovněž srovnat se slovem Amen na konci modlitby. Amen v překladu znamená "Vskutku, nepochybné, tak tomu nyní je". Energie modlitby a přání jsou si velmi podobné. V obou případech vzýváme vyšší řád a prosíme o řešení. Obojí posvěcujeme a uzavíráme slovy "Amen" nebo "Díky".

Poděkování odstraní veškeré pochybnosti a starosti. Člověk věří ve vyplnění přání, je si jím jistý. Stejně jako člověk děkuje ve všedním životě za věci, které už jsou udělány. "Děkuji ti, že to pro mne děláš." Člověk tedy děkuje pouze za to, u čeho ví jistě, že je provedeno. Poděkováním potvrzujeme svoji zakázku, přání je zapečetěno. Je to jako podepsání nějakého dokumentu.

6. Důvěra namísto pochybností. Pochybnost představuje zcela jasné přání, které je vyplněno. Pochybnostmi člověk své přání odvolává, sotva je vyslovil. Často si už s vyslovením přání člověk řekne nebo alespoň pomyslí: "Stejně to nefunguje." Ale i taková myšlenka není nic jiného než vyslovené přání. Naše očekávání pak zní: "Stejně to nefunguje." A co se stane pak? Staniž se. I takové vyslané přání je přesně do puntíku vyplněno. Úspěch máme vždy, většinou ovšem v utváření svých neúspěchů. Ten, kdo nevěří v úspěch, nemůže žádných úspěchů dosáhnout. Proto věřte, že vaše přání bude vyplněno.

7. Mlčenlivost. Hovoříme-li o svém přání, oslabujeme ho. Jednak přání ztrácí kvůli neustálému "omílání" svou energii, jednak okamžitě k našemu

Přání napište !

„Už to mám“ :o)

Buďte vděční

Věřte

Tajemství

plánu přivoláváme protivníky, závislivce a pochybovače a poskytujeme tak prostor jejich víře a přesvědčování.

8. Bud'te připraveni na náhody. Způsob "dodávky" splněného přání si člověk nemůže vy-myslet, protože přání je téměř vždy splněno cestou, kterou by člověk nepokládal za možnou. Člověk by tedy měl být pouze připraven, že se přání vyplní. Universum vždy hledá nejjednodušší cestu a tu nemůžeme předvídat.

9. Intuice. Protože všechno je otázkou energie, jsme někdy vedeni "jen" velmi jemně. A to tam, kde můžeme to co jsme si přáli, nalézt. Když člověk odeslal přání, pak jednoduše postačí, aby byl bdělý a dobře naslouchal. Potom obdrží všechny potřebné informace. Potřebuje-li si člověk vytvořit spojení s intuicí, nemusí dělat nic jiného, než jít za tím, z čeho má dobrý pocit.

10. Rozpoznat ta pravá velká přání. Která přání jsou pro mne vhodná? To je zásadní otázka. Nemá cenu přát si něco, co vůbec neodpovídá našemu naturelu. Přesto to ale většina z nás dělá. Často si přejeme jen něco, co si přejí nebo co už mají jiní. Ženeme se za ideálem, který není naším vlastním. Než si začneme přát, mělo by nám být skutečně úplně jasné, co pro svůj život potřebujeme. Budeme se po splnění přání opravdu cítit lépe? Budeme více uznáváni, milováni nebo šťastni? Přání změní i naše životní podmínky, a proto bychom měli přesně zkoumat, jsme-li na tuto změnu skutečně připraveni. Vyzkoumejte proto své skutečné touhy a opravdová přání, která vás učiní vskutku šťastnými. Přejte si a buďte připraveni vpustit všechny ty zázraky do svého života.

"Přáci" příběh na závěr:

Jak si matka a dcera přály každá své vlastní auto
Přítomná žena si přečetla mou knihu a přesně podle pokynů v ní obsaženým si začala přát. Jejím nejdůležitějším přáním bylo auto. A protože její silnou stránkou byla schopnost vcítit se předem do dané situace, začala se pravidelně do auta, které chtěla mít, vcítovat. V myšlenkách už tedy své auto vlastnila, vykreslovala si jeho barvu, věděla přesně, jaký by to měl být model a nezapomněla dokonce ani na rádio a CD přehrávač, který si přesně představovala a jehož knoflíky už otáčela. Ve svých myšlenkách už svým autem jezdila, cítila vůni kůže na jeho sedadlech, slyšela něžné hučení jeho motoru a měla už ohromnou radost - tak takhle úžasné to tedy je, když je člověk majitelem takového skvělého auta. Proto nebyla přesvědčená překvapená, když přesně takové auto uviděla

Nepátrejte a
nehledejte,
odkud to přijde.
Věřte.

Intuice

Co skutečně, ale
skutečně a
doopravdy
chcete?

vystavené u místního autoprodávce. Neměla sice peníze, aby si auto koupila, ale auto už bylo fyzicky v její blízkosti a bylo přesně takové, jaké si přála. Stejný model, stejná barva, dokonce i CD přehrávač byl přesně takový jako v jejích představách. A protože je to příběh o úspěchu, stalo se neuvěřitelné - jeden její přítel jí nečekaně daroval peníze, a sice přesně tolik, aby si mohla dovolit dané auto koupit. Úžasné na tom bylo, že přítel o jejím přání nic netušil, a přesto jí daroval přesně částku, kterou potřebovala.

Tím ale tento příběh ještě nekončí.

Její dcera, která se zpočátku stavěla k přání matky velmi skepticky a považovala matku, za trochu "osobitou", byla nyní sice překvapená, ale zároveň o přání okamžitě přesvědčená, takže si také přála své vlastní auto. Když to vyšlo matce, proč by to nemělo vyjít také jí? Nechala si proto od matky celou věc s přáním dopodrobna vysvětlit a začala se rovněž do svého přání vcitovat. Stejně jako její matka ve svých myšlenkách už auto vlastnila, cítila vůni kůže na jeho sedadlech, ruku měla položenou na řadicí páce a už se autem projížděla. Vcitováním se tedy dostala do rezonance se stavem "již vlastní". Nebylo tudíž divu, že Universum se muselo co nejrychleji této nové realitě přizpůsobit a během několika týdnů dostala i dcera darem auto, a to přesně takové, jaké si vymalovala ve svých myšlenkách a do něhož se tak přesvědčivě vcitovala. Pro obě ženy to nebyl žádný zázrak, ale důkaz jejich vlastní síly přát si.

Další knihy Pierra Franckha:

- [Jak si správně přát](#) (*bestseller*)
- [Jak si správně přát – KARTY](#)
- [Prostě si to přejte, ale s lehkostí](#)
- [Přejte si jednoduše, ale úspěšně](#) (*bestseller*)
- [Pravidla pro šťastnou lásku](#)
- Příběhy o přáních pro potěchu duše (*vydávatel připravuje*)
- Zákon rezonance (*vydávatel připravuje*)

